

Sieć Obywatelska - Watchdog Polska
02-605 Warszawa
Warszawa (miasto)
ul. Ursynowska 22 / 2

Warszawa (miasto), 2019-12-10

SĄD REJONOWY W KOSZALINIE
Koszalin
Koszalin
ul. Władysława Andersa 34

ODWOŁANIE

Odwołanie od decyzji Prezesa Sądu Rejonowego w Koszalinie z 26 listopada 2019 r. (OA-053-34/19), doręczonej 2 grudnia 2019 r., o odmowie udostępnienia informacji publicznej

Prezes Sądu Okręgowego
w Koszalinie

za pośrednictwem

Prezesa Sądu Rejonowego
w Koszalinie

odwołujące się:
Stowarzyszenie Sieć Obywatelska
Watchdog Polska
/adres w aktach/

podmiot zobowiązany:
Prezes Sądu Rejonowego
w Koszalinie
/adres w aktach/

ODWOŁANIE

Na podstawie art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (dalej jako: „UDIP”) w zw. z art. 127 § 1 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego (dalej jako: „KPA”), niniejszym wnosimy odwołanie od decyzji Prezesa Sądu Rejonowego w Koszalinie z 26 listopada 2019 r. (OA-053-34/19), doręczonej 2 grudnia 2019 r., o odmowie udostępnienia informacji publicznej.

Wydanej decyzji zarzucamy naruszenie:

□ art. 61 ust. 1 i 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 78, poz. 483 ze zm.), w zakresie w jakim przepisy te stanowią normatywną podstawę prawa do informacji publicznej, przez nieprawidłowe, gdyż niespełniające warunku konieczności, proporcjonalności oraz naruszające istotę prawa do informacji publicznej ograniczenie w niniejszej sprawie prawa do informacji publicznej,

- art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy z 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (t.j. Dz.U. z 2016 r., poz. 34 ze zm., dalej jako: „UDIP”), w zakresie w jakim przepis ten stanowi o tym, że prawo do informacji publicznej obejmuje uprawnienie do uzyskania in-formacji przetworzonej w takim zakresie, w jakim jest to szczególnie istotne dla interesu publicznego, przez błędne przyjęcie, że przedmiotem wniosku o udostępnienie in-formacji publicznej było udostępnienie informacji przetworzonej,
- art. 16 ust. 1 oraz ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz.U. 2018 poz. 1330 ze zm., dalej jako: UDIP) w zw. z art. 107 § 1 KPA w zakresie w jakim przepisy te określają obligatoryjne elementy decyzji administracyjnej, poprzez brak należytego uzasadnienia wydanej decyzji,
- art. 107 § 1 pkt 6 w zw. z art. 107 § 3 K.p.a. oraz art. 7 K.p.a., art. 8 § 1 K.p.a. i art. 11 K.p.a. – poprzez brak prawidłowego uzasadnienia prowadzącego do wyjaśnienia podstaw wyłączenia jawności, związku pomiędzy pytaniami, a uzasadnieniem, a jednocześnie takie prowadzenie postępowania, które zmierzało do wydania decyzji odmownej, a nie na rzecz obiektywnego załatwienia sprawy,
- art. 61 ust. 1 oraz art. 61 ust. 3 w zw. z art. 31 ust. 3 Konstytucji RP, w zakresie w jakim z przepisów tych wynikają podstawy ograniczania prawa do informacji ze względu na m.in. ochronę wolności i praw podmiotów gospodarczych, przy spełnieniu przesłani proporcjonalności i konieczności, poprzez ograniczenie prawa do informacji w niniejszej sprawie, podczas gdy nie zachodzi w istocie potrzeba ochrony wolności i praw podmiotu gospodarczego, a przez to dokonanie ograniczenia prawa do informacji.

Wnosimy o:

- 1) uchylenie decyzji w całości oraz
- 2) przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia podmiotowi zobowiązanemu.

UZASADNIENIE

Prezes Sądu Rejonowego w Koszalinie podejmując decyzję zaniedbał zbadanie stanu faktycznego sprawy czego skutkiem było błędne przyjęcie, że art. 3 ust. 1 pkt 1 UDIP znajduje w niej zastosowanie.

Poniżej podane zostały argumenty na poparcie tych zarzutów.

Po pierwsze, Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 18 sierpnia 2016 r. (I OSK 19/15) podkreślił, że: „(...) ocena, czy informacja publiczna ma postać przetworzoną, musi być dokonana w sposób zindywidualizowany, w tym sensie, iż powinna uwzględniać uwarunkowania konkretnej sprawy zainicjowanej wnioskiem o udzielenie tej informacji, które determinują konkluzje, jakie w wyniku tej oceny można sformułować. Niepodobna wszak abstrahować od treści wniosku, w szczególności od tego, jaka jest ilość żądanych danych, w jakiej formie informacja ma być udzielona oraz czego ma dotyczyć.”

Odnosząc powyższy pogląd do okoliczności przedmiotowej sprawy, należy stwierdzić, że Organ nie ustalił zakresu koniecznych prac związanych z udostępnieniem żądanej informacji. Tym samym Organ naruszył art. 7, art. 77 § 1, art. 80 oraz art. 107 § 3 k.p.a. (por. wyr. NSA z 5.03.2015 r., I OSK 865/14: „Minister Finansów w wydanych decyzjach nie przeprowadził szczegółowej analizy dlaczego żądane przez wnioskodawcę informacje mają charakter przetworzony. (...) Takie zachowanie organu nie może więc zostać uznane zgodne z zasadami wynikającymi z art. 7, art. 77 § 1 i art. 80 k.p.a. oraz z obowiązkami określonymi w art. 107 § 3 k.p.a.”; też wyr. WSA w Gorzowie Wielkopolskim z 24.11.2011 r., II SA/Go 667/11; wyr. WSA w Bydgoszczy z 25.02.2014 r., II SA/Bd 1232/13; wyr. WSA w Bydgoszczy z 9.01.2014 r., II SA/Bd 1233/13; wyr. WSA w Bydgoszczy z 5.11.2014 r., II SA/Bd 888/14; wyr. WSA w Krakowie z 30.09.2014 r., II SAB/Kr 212/14; wyr. WSA w Gdańsku z 25.06.2014 r., II SAB/Gd 43/14; wyr. WSA w Bydgoszczy z 9.01.2014 r., II SA/Bd 1233/13; wyr. WSA w Bydgoszczy z 7.09.2016 r., II SA/Bd 525/16).

Należy zauważyć, że lakoniczne uzasadnienie skarżonej decyzji charakteryzuje się takim poziomem ogólności, że praktycznie mogłoby być przywoływane w każdej sprawie o udostępnienie informacji publicznej. Już tylko pobieżna analiza obowiązków sprawozdawczych sądów powszechnych (m.in. sprawozdanie MS-S1e) pozwala stwierdzić, że

przedmiotowa decyzja nie znajduje podstaw w stanie faktycznym.

Podkreślić należy, że w wyniku wyszukania nie powstaje żadna jakościowo nowa informacja, ponieważ nie wiąże się ono z dokonywaniem czynności intelektualnych (merytorycznych), lecz prostych czynności technicznych. Zatem, nawet jeśli przyjąć, że wyszukanie w rejestrach i zgromadzenie żądanych informacji wymaga pewnego nakładu pracy, nie można go uznać w tym przypadku za przetworzenie.

Pogląd taki wyraził w orzecznictwie Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 6 października 2011 r. (I OSK 1199/11): „Fundusz w zasobach elektronicznych posiada zatem wszystkie wskazane we wniosku informacje. Operacje dotyczące ich uzyskania trudno uznać za tak czasochłonne i pracochłonne aby można było przyjąć, że sporządzone w ten sposób zestawienie tworzy informację przetworzoną. Jest to wyłącznie informacja prosta nawet jeśli liczba składających się na nią elementów jest znaczna. Istotny jednak jest sposób jej uzyskania. Czynności polegające na operacjach przeprowadzanych w programie komputerowym nie angażują takich zasobów, aby mogły zakłócać normalne funkcjonowanie organu. Sama bowiem istota gromadzenia i utrwalania informacji w zasobach elektronicznych zakłada szybki i łatwy do nich dostęp.”

Podobne zapatrywanie wyraził Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie w wyroku z dnia 31 marca 2016 r. (sygn. akt II SAB/Kr 10/16): „Udzielenie żądanej informacji nie wymaga także analizowania posiadanego zasobu dokumentów, jego przetworzenia, lecz ogranicza się jedynie do wyboru niektórych danych z dokumentów z zasobu organu, według określonych przez skarżącego kryteriów. Wniosek dotyczy bowiem informacji, której zasadnicza treść nie powinna ulegać zmianie.”

a także Wojewódzki Sąd Administracyjny w Szczecinie w wyroku z 30 lipca 2014 r. (sygn. akt II SA/Sz 502/14): „Również wtedy, gdy organ administracji posiada w swoich zbiorach dane objęte wnioskiem, to wykonanie prostych czynności technicznych, polegających na ich odkryciu nie może być uznane za przetworzenie informacji publicznej.”

Poza tym gdyby nawet przyjąć, iż pełna realizacja wniosku wiązała się z koniecznością dokonania przetworzenia informacji publicznych i brak jest interesu publicznego w dokonaniu takiego przetworzenia, należy stwierdzić, że nie oznacza to, że Organ jest zwolniony z obowiązku udostępnienia jakichkolwiek informacji. Interpretując art. 3 ust. 1 pkt 1 UDIP z punktu widzenia treści i ratio legis art. 61 Konstytucji RP, wypada raczej uznać, że Organ ma obowiązek udzielenia żądanych informacji, w takim zakresie, w jakim nie wiąże się to z przetworzeniem. Stanowisko takie jest też ugruntowane w orzecznictwie sądów administracyjnych: „Jeżeli żądanie wnioskodawcy w zakresie niewymagającym przetworzenia jest możliwe do samodzielnego uwzględnienia, to odmowa udzielenia informacji ze względu na brak interesu publicznego może dotyczyć tylko tej części żądania, której spełnienie wymaga przetworzenia” (tak wyr. WSA w Szczecinie z 7 lipca 2011 r., II SAB/Sz 45/11; też wyr. WSA w Bydgoszczy z 25.02.2014 r., II SA/Bd 1232/13; wyr. WSA w Olsztynie z 23.10.2014 r., II SAB/OI 114/14; wyr. WSA w Krakowie z 30.09.2014 r., II SAB/Kr 212/14; wyr. WSA w Gdańsku z 25.06.2014 r., II SAB/Gd 43/14; Wyrok WSA w Bydgoszczy z 9.01.2014 r., II SA/Bd 1233/13; wyr. WSA w Bydgoszczy z 7.09.2016 r., II SA/Bd 525/16). W szczególności należy zauważyć, że, jak można przypuszczać, nie wszystkie żądane informacje zostały już zarchiwizowane. Ponadto fakt archiwizacji nie przesądza o niedostępności informacji.

Poniżej pozwalamy sobie przytoczyć wyroki sądów administracyjnych dowodzące, iż organ pierwszej instancji naruszył wyznaczone w orzecznictwie standardy staranności w zakresie obowiązku ustalenia w sposób właściwy stanu faktycznego sprawy, czego efektem było błędne zastosowanie art. 3 ust. 1 pkt 1 UDIP (podkreślenia moje): wyrok NSA z 1.12.2011 r. (I OSK 1621/11):

„Na mocy tego rozporządzenia nałożono na świadczeniobiorców obowiązek przekazywania do oddziału wojewódzkiego Funduszu danych dotyczących każdego świadczenia wynikającego z umowy o udzielenie świadczeń opieki zdrowotnej. Fundusz w zasobach elektronicznych posiada zatem wszystkie wskazane we wniosku informacje. Operacje dotyczące ich uzyskania mogą być czasochłonne czy wymagać znacznego nakładu pracy. Brak jest jednak podstaw, aby twierdzić, że sporządzone w ten sposób zestawienie tworzy informację przetworzoną. W sytuacji, gdy nie powstaje nowa jakościowo informacja, jest to wyłącznie informacja prosta. Jest tak również wtedy, gdy liczba składających się na nią elementów jest znaczna. Poglądy Sądu I instancji w tym zakresie należało podzielić.”

wyrok WSA w Warszawie z 9.12.2014 r. (II SA/Wa 1117/14):

„W przypadku sporu między stronami co do charakteru żądanej informacji, obowiązkiem organu, który wobec uznania, iż udostępnienie informacji nie jest szczególnie istotne dla interesu publicznego, wydaje decyzję odmawiającą udostępnienia wnioskowanej informacji, jest wskazanie w tej decyzji dlaczego dokonał takiej kwalifikacji. Przy czym stanowisko organu musi odnosić się do okoliczności faktycznych sprawy, co oznacza, że

powinnością organu jest wskazanie konkretnie, jakie czynności muszą być podjęte w sprawie, aby wytworzyć żadaną informację, tak aby możliwe było dokonanie kontroli tej oceny przez Sąd. Sąd, rozpatrując skargę na odmowę udostępnienia żądanej informacji, musi bowiem w pierwszej kolejności zbadać, czy stanowisko organu, uznające żadaną informację za informację przetworzoną, jest prawidłowe. (...) W skarżonej decyzji organ podał, że o przetworzonym charakterze informacji świadczy zakres czasowy oraz konieczność segregacji pod względem trybu wszczęcia postępowania, który niewątpliwie wymagałby zaangażowania znacznej ilości środków, siły roboczej oraz zaburzyłby tok pracy inspektoratu. Taką argumentację organu należy ocenić jako zbyt ogólną, w istocie niepodlegającą weryfikacji, co stanowi naruszenie art. 7 i art. 107 § 3 K.p.a. Jak wynika z Regulaminu Organizacyjnego Powiatowego Inspektoratu Nadzoru Budowlanego dla [...], w Inspektoracie prowadzone są rejestry postanowień i decyzji administracyjnych. Istotnym jest zatem wskazanie, czy w oparciu o te rejestry i dane w nich ujawnione, zważywszy zwłaszcza na kryteria, według których dokonuje się w tych rejestrach wpisów, możliwa jest realizacja, chociażby częściowa, żądania skarżącego. Koniecznym jest również wskazanie, czy w rejestrach tych wskazany jest tryb wszczęcia postępowania, a jeżeli nie, to szacunkowo jakiej ilości dokumentów należałoby dokonać segregacji, aby przygotować wnioskowane dane. W uzasadnieniu decyzji nie podano nawet przybliżonej ilości spraw objętych wnioskiem. W tym kontekście zwrócić należy uwagę na przedłożone przez skarżącego półroczne wykazy, przygotowane przez organ dla Głównego Urzędu Nadzoru Budowlanego. Wynika z nich, że różnego rodzaju dane są w organie opracowywane, przy czym oznaczony w tych wykazach czas przeznaczony na przygotowanie danych dla potrzeb wypełnienia formularza np. 10 minut, może wskazywać, że zebranie danych dotyczących chociażby samowoli budowlanej (tylko jedna z informacji objętych wykazem) nie wymaga zaangażowania znacznej ilości środków, siły roboczej i nie zaburzałoby toku pracy Inspektoratu. Uwzględnienie powyższych okoliczności wskazuje na konieczność, w sytuacji, gdyby organ podtrzymał stanowisko co do charakteru żądanych informacji, takiego jego uzasadnienia, aby odnosiło się do okoliczności faktycznych, związanych z wnioskowaną informacją, ze szczególnym uwzględnieniem danych zawartych w prowadzonych rejestrach i ich ilości. Brak danych na temat ilości spraw, które należy posegregować nie pozwala na dokonanie oceny twierdzeń organu. Podkreślenia przy tym wymaga, że proste zestawienie dokumentów, które powstały w wyniku działań podejmowanych przez organ i stanowią podstawę opracowywania innej dokumentacji, nie świadczy o przetworzonym charakterze takiej informacji. Również konieczność dokonania analizy dokumentów pod względem ich treści nie czyni z żądanej informacji przetworzonej. Są to zwykłe czynności, w wyniku których nie powstaje żadna nowa informacja. Rozpoznając ponownie sprawę, organ obowiązany jest uwzględnić powyższe uwagi co do zakresu postępowania wyjaśniającego, które powinno poprzedzić bądź udostępnienie żądanej informacji publicznej, bądź wydanie decyzji odmownej, w zależności od jego wyniku."

wyroku WSA w Warszawie z 2.04.2014 r. (VIII SA/Wa 971/13):

„Zatem dopiero wykazanie takich konkretnych okoliczności sprawy może uzasadniać wniosek, że suma informacji prostych, jakimi są poszczególne opinie prawne, mogłaby być uznana za informację przetworzoną. Wymaga to jednak właściwego wyjaśnienia sprawy oraz prawidłowego uzasadnienia decyzji o odmowie, czego w niniejszej sprawie zabrakło. Nie wskazano, ile opinii prawnych (w postaci oficjalnych, autoryzowanych dokumentów) wykonano w departamencie prawnym Ministerstwa w 2013 r., czy dokumenty te są uporządkowane, czy rozproszone, czy istnieje system rejestracji opinii, sprawozdawczości co do ich ilości w poszczególnych okresach z przypisaniem do poszczególnych prawników, czy istnieje jakakolwiek systematyka w grupowaniu opinii itp. W realiach niniejszej sprawy Minister Finansów nie wykazał jednak istnienia takich szczególnych okoliczności."

Szczególnie obszernie i wnikliwie wypowiedział się w tej kwestii Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach w wyroku z 16.10.2015 r. (IV SA/Gl 724/15):

„Przedstawiona powyżej interpretacja terminu "informacja przetworzona", jakiej dokonano w orzecznictwie sądów administracyjnych, wskazuje na szereg przesłanek, które muszą być oceniane ad casum. Nie jest bowiem możliwe wytyczenie jednoznacznej granicy pomiędzy informacją publiczną prostą i przetworzoną. W konsekwencji, każdorazowa decyzja adresata wniosku o zaliczeniu żądanej informacji publicznej, jako informacji przetworzonej, musi wynikać z dogłębnej analizy stanu faktycznego sprawy. Stanowisko podejmowane w tym zakresie przez organ powinno być nadto racjonalnie uzasadnione, w sposób nie budząc wątpliwości, co do jego słuszności. Zdaniem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego organ nie sprostął temu obowiązkowi. Przede wszystkim należy zgodzić się ze skarżącym, że nie odniesiono się należycie do zasad tworzenia dokumentacji przebiegu załatwienia sprawy w

świetle rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 stycznia 2011r. w sprawie instrukcji kancelaryjnej, jednolitych rzeczowych wykazów akt oraz instrukcji w sprawie organizacji i zakresu działania archiwów zakładowych.

Instrukcja kancelaryjna określa szczegółowe zasady i tryb wykonywania czynności regulując postępowanie z wszelką dokumentacją niezależnie od techniki jej wytwarzania od momentu wpływu lub momentu jej wytworzenia aż do momentu zakończenia. Zaznaczyć przy tym należy, że dopiero po upływie określonego czasu, przyjmuje postać dokumentacji archiwum zakładowego. Czynności kancelaryjne wykonywane są w systemie tradycyjnym lub elektronicznym, o czym decyduje kierownik podmiotu. Jak wynika z § 4 w/w rozporządzenia dokumentacja powstająca w podmiocie i do niego napływająca jest klasyfikowana i kwalifikowana na podstawie jednolitego rzeczowego wykazu akt, zwanego dalej "wykazem akt", przez oznaczanie, rejestrację i łączenie dokumentacji w akta spraw albo jej grupowanie jako dokumentacji nietworzącej akt spraw. Znak sprawy jest stałą cechą rozpoznawczą całości akt danej sprawy i zawiera oznaczenie komórki organizacyjnej, symbol klasyfikacyjny z wykazu akt, kolejny numer sprawy i cztery cyfry roku kalendarzowego, w którym sprawa się zaczęła. Jednocześnie też z § 7 Instrukcji definiuje pojęcie spisu spraw jak narzędzie w systemie elektronicznym lub tradycyjnym (formularz w postaci papierowej) służące do rejestrowania spraw w obrębie klasy z wykazu akt w roku kalendarzowym w danej komórce merytorycznej. W § 53 rozporządzenia opisano zawartość spisu spraw prowadzony w systemie tradycyjnym, Zgodnie z załącznikiem nr 2 w/w rozporządzenia zezwolenia na sprzedaż alkoholu oznaczone są symbolem 7340, a dokumentacja ta należy do kategorii archiwalnej B3. Dokumentacja niearchiwalną oznaczona literą "B" z dodaniem cyfr arabskich jest to dokumentacja o czasowym znaczeniu praktycznym. Po upływie obowiązującego dla niej okresu przechowywania, podlega brakowaniu. Okres jej przechowywania liczy się w pełnych latach kalendarzowych, poczynając od dnia 1 stycznia roku następnego od daty jej wytworzenia po utracie przez dokumentację praktycznego znaczenia dla potrzeb danego organu lub jednostki organizacyjnej oraz dla celów kontrolnych (zał. nr 1 do rozporządzenia Ministra Kultury z dnia 16 września 2002 r. w sprawie postępowania z dokumentacją, zasad jej klasyfikowania i kwalifikowania oraz zasad i trybu przekazywania materiałów archiwalnych do archiwów państwowych - Dz. U. z 2002 Nr 167 poz.1375).

Mając zatem na względzie przedstawione regulacje prawne obowiązujące również adresata wniosku złożonego przez skarżącego, trudno uznać za wyczerpujące wyjaśnienie, a nadto odpowiedź na zarzut skarżącego zamieszczone w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji zdanie: "...organ wskazał, że nie posiada gotowego wykazu zezwoleń...". W świetle rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie instrukcji kancelaryjnej, jednolitych rzeczowych wykazów akt oraz instrukcji w sprawie organizacji i zakresu działania archiwów zakładowych jest oczywiste, że organ posiada spisy spraw, w obrębie danej klasy w danym roku kalendarzowym a wyjaśnienia wymagało, czy są to wykazy elektroniczne czy też prowadzone metodą tradycyjną, nadto, czy w ramach spraw oznaczonych symbolem 7340 wydzielono odrębnie jednorazowe zezwolenia na sprzedaż alkoholu, co możliwe jest zgodnie z treści § 5 pkt 6 instrukcji.

Kwestia ta ma kluczowe znaczenie dla oceny sprawy, gdyż jak słusznie zauważyło Samorządowe Kolegium Odwoławcze w uzasadnieniu pierwszej z wydanych decyzji, skarżący domagał się udostępnienie dwóch informacji publicznych pozostających ze sobą w ścisłym związku. W przypadku posiadania spisu spraw oznaczonych symbolem, kolejnym numerem sprawy i datą wytworzenia dokumentacji w postaci oznaczenia roku oraz komórką organizacyjną zajmującą się sprawą, odszukanie dokumentu, którego żądał skarżący nie powinno stanowić czasochłonnego i kosztownego działania. Jeżeli natomiast organ nie tworzył dokumentacji stosownie do przepisów rozporządzenia w sprawie instrukcji kancelaryjnej, jednolitych rzeczowych wykazów akt oraz instrukcji w sprawie organizacji i zakresu działania archiwów zakładowych, wymagało to podania racjonalnych przyczyn.

Zdaniem Sądu trudno jest także zgodzić się z organem, co do konieczności sięgania do archiwum w celu odnalezienia dokumentów objętych wnioskiem w związku z uznaniem zezwoleń na sprzedaż alkoholu jako dokumentów typu B3, a więc dokumentów przechowywanych przez lat 3. Skarżący złożył swój wniosek w dniu 13 stycznia 2015r. domagając się w nim dokumentów z roku 2014r. Organ nie wyjaśnił z jakich przyczyn zezwolenia na sprzedaż alkoholu wydane w roku 2014 były już zarchiwizowane w styczniu 2015r. Nie ustosunkowano się także do zarzutu skarżącego, co do braku podstaw do anonimizacji wnioskowanych zezwoleń, a kwestia ta pominięta została przez organ całkowitym milczeniem. Jeżeli uzyskanie przetworzonej informacji publicznej wiąże się z poniesieniem określonych środków, zwłaszcza finansowych i organizacyjnych, często trudnych do pogodzenia z bieżącymi działaniami konkretnych organów, czynności pociągające za sobą koszty czy osobowe czy finansowe muszą zostać przedstawione przez organ w sposób nie budzący wątpliwości.

Argumentacja organu co do uzasadnienia, że żądane przez skarżącego informacje są informacjami przetworzonymi, nie może więc zostać uznana za wystarczającą. W orzecnictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego podkreśla się potrzebę pro-obywatelskiego wykładania przepisów ustawy o dostępie do informacji publicznej i nie tworzenie sztucznych barier, utrudniających pozyskiwanie wiedzy o sprawach publicznych np. poprzez zasłanianie się skomplikowaniem wewnętrznej struktury lub niedostosowaniem wykorzystywanych systemów obsługi danych. Organy muszą się liczyć z tym, iż każdy zainteresowany podmiot ma prawo uzyskać odpowiedź na interesujące go kwestie ze sfery spraw publicznych, a organ zobowiązany jest temu uczynić zadość. Nie zmienia to jednak okoliczności, iż konkretne żądanie może w istocie zawierać wniosek o udostępnienie informacji publicznej przetworzonej (por. wyrok NSA z dnia 5 marca 2015r. sygn. akt I OSK 863/13 publ. CBOSA).

Ponownie badając sprawę organ uwzględni przedstawione powyżej stanowisko Sądu. Ustosunkuje się do przepisów rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie instrukcji kancelaryjnej, jednolitych rzeczowych wykazów akt oraz instrukcji w sprawie organizacji i zakresu działania archiwów zakładowych, wyjaśni konieczność sięgania do archiwum po dokumenty z roku 2014 biorąc pod uwagę przepisy rozporządzenia Ministra Kultury z dnia 16 września 2002 r. w sprawie postępowania z dokumentacją, zasad jej klasyfikowania i kwalifikowania oraz zasad i trybu przekazywania materiałów archiwalnych do archiwów państwowych, wyjaśni również konieczność animizacji pozwoleń w świetle zarzutów stawianych przez skarżącego, którym nie sposób odmówić słuszności."

Wobec powyższego wnosimy jak w petitum niniejszego odwołania.

Stowarzyszenie Sieć Obywatelska Watchdog Polska

ul. Ursynowska 22/2 | 02-605 Warszawa

tel: 22 844 73 55

adres email: biuro@siecobywatelska.pl

skrytka epuap: SiecObywatelskaWatchdogPolska/skrytka

www.siecobywatelska.pl

www.watchdogportal.pl

www.funduszesoleckie.pl

www.informacjapubliczna.org

NIP 526282872

KRS 0000181348 Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie, XII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego

Dokument został podpisany, aby go zweryfikować należy użyć
oprogramowania do weryfikacji podpisu

Daty złożenia podpisu: 2019-12-10T14:42:21.006+01:00
2019-12-10T22:16:47.526+01:00

Podpis elektroniczny